**Κώστας Χ. Πασχάλης**
Ανάπλαση του κέντρου της πόλης των Σερρών: Το άλλο ανέκδοτο, το ξέρετε;

---

Το τρέχον έτος (κατά σύμπτωση προεκλογικό) αποτέλεσε την αφετηρία για το ξεκίνημα της «νέας πορείας» του Δημάρχου προς τον λαό των Σερρών.

Καθοριστικό σημείο και απαρχή αυτής της πορείας υπήρξε η ριζοσπαστική απόφασή του (η οποία έκανε ακόμη και τον πρωθυπουργό να συγκινηθεί) για τον μη διορισμό αντιδημάρχων, ως καθοριστική συμβολή του Δήμου μας στην εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών της χώρας. Με την κίνησή του αυτή ο Δήμαρχός μας έδειξε αποφασισμένος να σηκώσει το μέλλον της πόλης, του Νομού και της χώρας μας στις γεροδεμένες πλάτες του.

Παλεύοντας σκληρά με τον ίδιο του τον εαυτό κατανίκησε τις δυνάμεις αδράνειας που τρία ολόκληρα χρόνια τον έσπρωχναν στο απόλυτο κενό, όρθωσε το ανάστημά του, σήκωσε τα μανίκια του, ταίριαξε τη γραβάτα (που μετατοπίστηκε ελαφρά προς τα δεξιά) και ανέλαβε σειρά από πρωτοβουλίες ανάλογες της ηγετικής του στόφας, αυτής που για άγνωστους μέχρι στιγμής λόγους, δεν κατάφερε όλο το προηγούμενο διάστημα να αναδείξει.

Η Θεά Τύχη στάθηκε αρωγός στο ξεκίνημα αυτής της πορείας του φιλοδωρώντας τον με το φλουρί της Βασιλόπιτας που κόπηκε σε πανηγυρική εκδήλωση της ΤΕΔΚ (φήμες που ήθελαν την αξιωματική αντιπολίτευση να μιλά για «σικέ» διαδικασία, κρίνονται ως αβάσιμες).

Πεπεισμένος πια για την καλή του τύχη (διατηρεί γενικώς πολύ καλές σχέσεις μαζί της) έκρινε πως ήρθε η ώρα και για τα περαιτέρω.

Έτσι με τόλμη και αποφασιστικότητα διεκδίκησε το ρόλο του πρωταγωνιστή στο παιχνίδι της κολοκυθιάς που στήθηκε εν μέσω αλαλαγμών μεταξύ των Δημάρχων του Νομού για το μέλλον του «Καλλικράτη». Επρόκειτο για ένα πραγματικά ενδιαφέρον παιχνίδι, όπου οι Δήμαρχοι διαγκωνίστηκαν με ότι μέσο διέθεταν για το πώς θα μοιραστεί η «πίτα» των νέων Δήμων. Ο καθείς πλειοδοτούσε για τη δική του άποψη αλλά αρκετοί ήταν και αυτοί που συντάχθηκαν με την πρόταση του Δημάρχου μας, που δυστυχώς όμως λόγω της βαθιάς ανάλυσης που εμπεριείχε δεν έγινε ευρέως αντιληπτή.

Πλέον ο δρόμος είχε ανοίξει. Ήρθε η ώρα για να σταθεί με την ίδια τόλμη απέναντι στα ανοιχτά μέτωπα της πόλης. Οικονομική στενότητα, συγκοινωνιακό, στρατόπεδα, νέο χωροταξικό, Δημοτική Αγορά, λήξη δανείου, σκουπίδια… είναι μερικά μόνον από τα θέματα στα οποία και προτίθεται στο αμέσως προσεχές χρονικό διάστημα να δώσει λύση. Η διοίκηση του Δήμου έχει περιέλθει εξ' ολοκλήρου στα στιβαρά του χέρια. Ξημεροβραδιάζεται στο γραφείο του διαβάζοντας μελέτες και σχέδια των συνεργατών του, περιφέρεται σε όλες τις γωνιές της πόλης, ακόμη και στις πιο απομακρυσμένες για να καταγράψει προβλήματα, συνομιλεί με πολίτες, ακούγοντας προσεκτικά τις σκέψεις τους και γενικώς επιδεικνύει συνέπεια ανάλογη μ' αυτή του ανώτατου αξιωματικού πριν τη μεγάλη μάχη.

Μικρό μόνον μέρος των μεγαλόπνοων σχεδίων παρουσίασε πριν λίγες ημέρες σε συνέντευξη Τύπου, κατά τη διάρκεια της οποίας με τη γνωστή του ρητορική δεινότητα, ανέπτυξε το προγραμματικό του σχέδιο για την ανάπλαση του κέντρου της πόλης :

*Οι πεζοί θα βρουν την υγειά τους, οι δρόμοι θα γίνουν προσβάσιμοι σε όλους, τα πεζοδρόμια θα γίνουν διπλάσια, γλάστρες, λουλούδια και παρτέρια παντού, τα αυτοκίνητα θα πάνε στο πυρ το εξώτερο και την ίδια στιγμή εκατοντάδες ποδήλατα θα διατρέχουν τους κύριους άξονες της πόλης. Η πόλη μας θα γίνει πρότυπο βιώσιμης κινητικότητας, η αγορά θα σφύζει από χιλιάδες καταναλωτές που θα συρρέουν για να απολαύσουν το νέο ιστορικό κέντρο, τουρίστες θα φωτογραφίζουν τα παρτέρια, τις γλάστρες και τους αμέριμνους ποδηλάτες.*

Οι δημοσιογράφοι που παρακολούθησαν τη συνέντευξη, μετά βίας κατάφεραν να συγκρατήσουν τον

ενθουσιασμό τους.

Οι δημότες που τον υπερψήφισαν ένοιωσαν για πρώτη φορά μετά από τρία ολόκληρα χρόνια απολύτως δικαιωμένοι για την επιλογή τους (μέχρι πρότινος το μόνο που έκαναν ήταν να δηλώνουν πως τους αποπλάνησε το αφοπλιστικό του χαμόγελο). Οι υπόλοιποι (που τον καταψήφισαν) βασανίζονται από ενοχές για την βεβιασμένη επιλογή τους.

Στη χειρότερη όμως μοίρα βρίσκονται κάποιοι «περίεργοι» συμπολίτες μας που δραστηριοποιούνται υπό τη σκέπη ενός επίσης «περίεργου» δημοτικού σχήματος που ακούει στο όνομα «διάβαση πεζών». Σύμφωνα με επιβεβαιωμένες πληροφορίες, μετά τις τελευταίες πρωτοβουλίες του κ. Δημάρχου και δη αυτές που σχετίζονται με την ανάπλαση του ιστορικού κέντρου, ένοιωσαν τη γη να χάνεται κάτω από τα πόδια τους. Ποιοι είμαστε, τι θέλουμε, που πάμε, αναρωτιούνται και αρχίζουν να σκέφτονται σοβαρά ακόμη και την περίπτωση να προχωρήσουν σε δημόσια αυτοκριτική για τη σκληρή (έως ανάλγητη στάση) που κράτησαν απέναντι στη δημοτική Αρχή. Έπεσε και η ιδέα του αυτομαστιγώματος, αλλά (σύμφωνα με τις ίδιες πληροφορίες) μειοψήφησε.

Όλα αυτά καταδεικνύουν πως η πόλη μας περνά σε μία νέα εποχή (επονομαζόμενη «Καλλικράτεια») όπου οι δοκιμασμένες δυνάμεις του παρελθόντος θα παραμείνουν στο προσκήνιο, γιατί οφείλουν να ολοκληρώσουν το «τιτάνιο» έργο τους.

Το «χρονοντούλαπο της ιστορίας» είναι ακόμη ανοιχτό. Μπορεί να «φιλοξενεί» σκελετούς, αλλά και αυτοί έχουν ψυχή. Και μάλιστα όχι μόνον ψυχή αλλά και ψύχωση ερωτική με την πλανεύτρα εξουσία.